

BOA ADAPTACIÓN AOS ROBOTS, MAIOR CONTROL DO RABAÑO E MÁIS TEMPO LIBRE

Miguel e Lorena Fernández, xunto á súa nai, Orieta Leizán, son os actuais propietarios da SAT Romepén (Sarria, Lugo), unha gandería que apostou por robotizar o muxido en 2019 e que moxe actualmente un total de 180 vacas en tres robots GEA R9500.

Sortear a falta de man de obra, aportarlles maior benestar aos seus animais e lograr mellor calidade de vida foron os tres factores que os animaron a dar o paso de cambiar a súa antiga sala GEA AutoTandem de 10 puntos por tres robots.

Á incorporación dunha máquina para as súas primíparas e de dúas para as súas vacas adultas engadiron a monitorización dos seus animais con colares CowScout, a través dos cales conseguen controlar día a día o seu rabaño, mellorar as súas cifras de fertilidade e reducir a incidencia de enfermidades.

De GEA tamén contan cun tanque vertical de 25.000 litros e cun arrimador de comida FROne.

Tanto Miguel como Lorena móstranse contentos co proceso de adaptación e satisfeitos da decisión tomada, e recoñecen que non volverían atrás.

Para máis información:
[GEA.com/es](https://www.gea.com/es)

GEA

Engineering
for a better
world.

SAT ROMEPÉN

Localización: Sarria (Lugo)

Número total de animais: 390

Vacas en muxido: 180

Número de robots: 3

Media de produción: 41 litros/vaca/día

Porcentaxe de graxa: 3,70 %

Porcentaxe de proteína: 3,30 %

RCS: 200.000 cél./ml

EN
VÍDEO

Que sistema de muxido tiñan antes de instalar o robot?

Antes traballabamos cunha sala AutoTandem de 10 puntos que tiña xa máis de vinte anos e empezábase a quedar pequena e antiga.

Por que decidiron pasarse ao robot?

Tomamos a decisión de robotizar a gandería en lugar de colocar outra sala por varios factores: a falta de man de obra, a informatización dos datos que che ofrecen os robots, a comodidade e o benestar que lles achegan aos animais e a mellora en calidade de vida para nós.

Por que elixiron GEA e que características deste modelo lles gustaron máis?

Decidímonos por GEA porque xa traballabamos con eles en sala e levabamos cos seus distribuidores na zona, Robótica Ganadera, moitos anos.

A maiores, o robot encaixaba nos parámetros que buscamos. O foso é para nós algo moi importante, porque ofrece moita accesibilidade ao ubre da vaca; tamén nos gustou moito o sistema In-Liner Everything, é dicir, que a teteira realiza todo o proceso de muxido; a separación por cuartos e que é un robot moi silencioso.

Por último, tamén podemos destacar o aspecto de que teña dúas unidades finais, unha unidade final para leite bo e outra para iodos, para leite malo, para despunte... Así, sempre tes a certeza de que nunca irá leite malo ao tanque.

Como planificaron o proceso de instalación dos tres robots?

Nesta granxa temos dous robots para as vacas múltiparas, con sala de espera, portas de preselección e post-selección e saída guiada, e un terceiro robot para primíparas, con tráfico libre.

Primeiro, instalamos os dous robots das múltiparas e tivémolas 15 días a penso mentres se seguían muxindo na sala. Pasado ese tempo, un día pola mañá viñeron os técnicos e empezamos a muxir en robot, xa non pasaron máis pola sala, e estivemos unha semana bastante máis pendentes, axudándoas a que entrasen, porque ao principio asustábanse un pouco. Despois deses primeiros sete días, un gran número de vacas xa entraban soas e iso facilitou o traballo.

Aos cinco meses, comezamos a muxir co das primíparas e seguimos o mesmo proceso de adaptación.

En xeral, adaptáronse bastante ben, tanto as múltiparas como as primíparas, estas mesmo un pouco mellor.

→ **Miguel Fernández:**
“Gustounos polo foso, o sistema In-Liner Everything, a separación por cuartos e as súas dúas unidades finais”

Como foi a adaptación dos animais e dos traballadores?

A adaptación, ao principio, é un pouco custosa, porque é un cambio para os animais e para nós, pero, en xeral, foi bastante ben.

As vacas están moito máis tranquilas, máis relaxadas, móxen-se cando queren e cremos que lograremos máis durabilidade dos ubres, porque o robot non dana tanto o esfínter como a sala de muxido.

Para nós foi un cambio grande. Pola mañá madrugamos menos, os horarios fixos eliminámoslos e o día a día lévase bastante mellor. Agora cos robots temos acceso a moitos datos. Vemos se unha vaca ten unha enfermidade moi pronto, sabemos cando estivo en celo, cando é a hora ideal de inseminación...

Pablo Fernández
Técnico en Robótica
Ganadera, distribuidor
de GEA no sur
de Lugo

Como foi o deseño deste proxecto?

Nesta granxa instalamos tres robots. Nunha zona colocamos dúas máquinas para vacas adultas con sala de espera, porta de preselección y saída guiada con porta de postselección, a cal permite tres destinos: a enfermería, o establo ou a sala de espera de novo.

Despois, para as vacas primíparas, colocamos noutra zona un único robot con tránsito libre para que circulen correctamente.

O deseño foi moi fácil, porque José Ramón Fernández, o pai dos actuais propietarios, foi un pioneiro xa no seu tempo facen-

De que maneira os axudou o traballo conxunto dos técnicos de GEA e de Robótica Ganadera?

Os técnicos de GEA e de Robótica Ganadera axudáronnos bastante á hora de facer o deseño do proxecto, de como debían quedar colocados os robots, e tamén á hora da arranxada, estiveron aí para calquera cousa e seguen estando.

Como é agora o día a día na granxa?

Estamos moi contentos co cambio, porque nos beneficiou tanto en horarios, que son moito máis flexibles que os de antes, como no traballo en si, pois é moito máis levado.

Teñen algún equipamento máis de GEA?

Uns días antes de comezar a adaptación aos robots co penso, colocámoslles a todas as vacas os colares CowScout, para que se acostumarán a estar con eles e non notasen a diferenza á hora de entrar nos robots, tamén para recoller xa todos os seus datos. Detectan ruminación, inxestión, actividade e celos. Agora practicamente non se escapa ningún e sabes a hora exacta para inseminar con éxito a vaca.

Cos robots, tamén colocamos un tanque novo, un GEA vertical de 25.000 litros, e un ano e medio despois de todo isto compramos o arrimador FROne, co que notamos un pouco máis de inxestión, máis actividade nas vacas pola noite e que non hai tantos restos de comida. Na ración de vacas de leite ten unha ruta programada para pasar sete veces ao día e para as de secas pasa nove veces.

De cara ao futuro, pensan en crecer?

Estamos moi contentos co cambio, non volveríamos atrás nin de broma. A valoración é moi positiva, porque gañamos en calidade de vida.

Pensando no futuro, deixamos todo preparado para a incorporación de dous robots máis, pero a curto prazo a nosa idea é estabilizarnos con tres robots e mellorar en outros aspectos o máximo posible.

→ “Mantemos ao día un protocolo preventivo para que funcionen correctamente e dispoñemos dun servizo de urxencias 24 h”

do corredores moi amplos. A nave da que partiamos permitía integrar moi ben os robots.

Que obxectivos busca GEA con esta máquina?

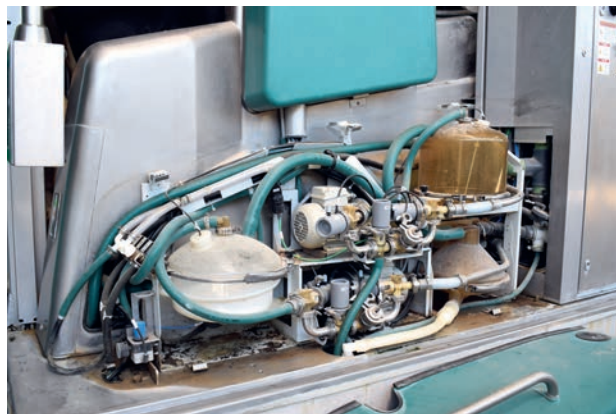
Buscamos darlle solución ao principal problema de moitas explotacións: a falta de man de obra. Cos robots teñen cuberto un servizo e acceden a un maior control da granxa.

En que consiste o seu asesoramento posvenda?

O noso asesoramento consiste en axudarlles na xestión do rabaño e en manter ao día o protocolo preventivo para que as máquinas funcionen correctamente. Ademais, tamén dispoñemos dun servizo de urxencias 24 h por se hai algún tipo de avaría.

→ Lorena Fernández:
“Estamos moi contentos, non volveríamos atrás nin de broma, porque gañamos en calidade de vida”

“Con dúas unidades finais sempre tes a certeza de que nunca irá leite malo ao tanque”

“En canto a celos, agora cos colares non se escapa ningún e sabes a hora exacta para inseminar con éxito a vaca”